

Megismétlődő éles szóváltások, heves viták és elnöki rendreutasítások

**a Pettykó—Lázár-per tárgyalásán
A tanuk és a vádlott**

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken is tanuk kihallgatásával folytatódott a Pettykó—Lázár per főtárgyalása. A közönség érdeklődése ismét fokozódott a tárgyalás iránt. Majd minden tanukihallgatás jelent valami izgalmat. A vádlott rendkívül izgatott hangon kérdez, látszik, hogy néha nem tud uralkodni az idegein, különösen, amikor a tanuk nem tudnak válaszolni kérdéseire.

Pénteken elsőnek Sandberg Henrik orvosi műszerkereskedőt hallgatták ki. Sandberghez dr. Lázár fokozódó izgalommal tette fel a kérdéseket, ezekre azonban a tanu alig tudott érdemben válaszolni. A vádlott kérdéseit sokszor alig lehetett megérteni, az elnök többször közbeszólt, mire dr. Lázár semmiségi panaszt jelentett be azért, mert az elnök szerinte elvágja a tanu válaszát.

— Felhívom a vádlottat, hogy vagy tegyen tiszta, érthető kérdéseket a tanuhoz, vagy pedig megvonom a szót, — válaszolta az elnök.

Sandberg Henrikné kijelentette, hogy ő sem, akárcsak férje nem tud arról, hogy Pettykó a Soóky által náruk tett rendelést megsemmisítette, csak azért, hogy ezzel Soóky ellen fegyvert kovácsoljon.

A vádlott és a tanu között szóváltás keletkezett.

Amikor a tanu kijelentette, hogy nem tud a szállításokról. Lázár erre hangosabban kérdezett, mire Sandbergné rászólt:

— Velem ne kiabáljon!

Sáway József questurát ellenőr sem tudott semmi érdemlegeset a szállításokról. Elmondotta, hogy a szóbanforgó dolgokról csak hallott, de pozitívumot semmit sem tud. A Soóky-féle eltiprással kapcsolatban előadta, hogy Holló Domonkos gyűjtött Soóky privát életére vonatkozó adatokat, de hogy ebben Pettykónak volt-e valami része, azt nem tudja.

Dr. Lázár emlékeztette a tanut arra, hogy ők ketten gyerekkori jóbarátok, tíz év óta estéről-estére együtt ülnek és a tanu

**minden este elmondotta neki, hogy
aznap mi történt a gazdasági hivatalban.**

A tanu mesélte el ilyen alkalmakkor, hogy Holló gyűjti Soóky ellen az adatokat és viszi Pettykóhoz.

— Nem, ez nem felel meg a valóságnak —, felelte a tanu —, mert ezekről a dolgokról nekem nem is lehetett tudomásom.

— A vádlott mikor beszélt önnel utoljára a tárgyalást megelőzőleg? Beszélt-e önnek akkor a tárgyalásról? — kérdezte az ügyész a tanutól.

— Nem, nem beszéltem vele a tárgyalásról, — felelte a tanu.

Lázár felugrott.

— Ezután is fel fogom keresni a tanukat és megkérdezem őket, hogy mit tudnak, mert ehhez jogom van.

— Hát csak csinálja, — jegyezte meg az ügyész.

— Csinálhatná, ha rendőrspicli volna és nem bírő... — mondotta dr. Dettre János.

A tanu kijelentette, hogy nem tud arról, hogy Soókyt Pettykó üldözte és tiport el.

Nagy érdeklődés előzte meg

Dr. Soóky Istvánné kihallgatását.

Lázár széket kért a tanu számára, hogy nyugodtan tudjon vallani.

— Tessék ránkbizni! Mi nem kinozunk senkit.

A tanu első mondatai után Lázár semmiségi panaszt jelentett be az elnök kérdései ellen, azután

**vitába szállott az elnökkel, aki
háromszor egymásután rendreutasította a vádlottat**

és figyelmeztette, hogyha továbbra is így viselkedik, erősebb rendszabályokat fog alkalmazni vele szemben.

Soókyné azt vallotta, hogy Pettykó költözött be az ő lakásukba és azt előzőleg átalakította. Kijelentette azonban, hogy az átalakításról csak hallomásból tud, a hivatalos dolgokról nincs tudomása. A tanu elmondotta, hogy férje többször panaszkodott előtte Pettykóra, aki meg is fenyegette őt. A tanu a szüntelen hozzáfűzött kérdésre azzal a megjegyzéssel tett vallomást, hogy mindenről férje útján szerzett értesülést.

Stampay János mérnök a Leszámoló-palota átalakításánál Rerrich Béla művezetője volt. Kijelentette, hogy nem Pettykó intézkedett az átalakításnál, ami történt a lakással kapcsolatban, az mind szükségszerű követelmény volt. A lakás az átalakítással inkább veszített értékéből, mint nyert.

Simándi Irén egyetemi diáknő kijelentette, tud arról, hogy Pettykó Várady Irént leminősítette.

— Honnan tudja ezt ilyen biztosan? — kérdezte az elnök.

— Hallottam — felelte a tanu. Huszty professzor és Imre professzor mondotta nekem, én magam nem tapasztaltam.

A kérdésekre elismerte, hogy az egyetemen nincs olyan rendelkezés, amely megszabná, hogy kinek hatáskörébe tartozik a minősítés. A tanu elmondotta, hogy egyizben Várady Irénnel kapcsolatban

őt is megdorgálták a nemköszönés miatt.

Kogutowitz professzor olvasta fel az erre szóló rektori átiratot, de előzőleg kiüzent nekik, hogyha majd felolvassa előttük a rektor rendelkezését, őrizték meg komolyságukat és ne nevéssék el magukat.

Elmondotta ezután a tanu, hogy egyizben Várady Irént azért is megdorgálták, mert az indexekbe a helytelenül írott neveket utasításra kijavították. Amikor a dorgálás megtörtént, a rektor megtudta, hogy Várady Irén utasításra cselekedett. Ekkor tett olyasféle kijelentést, hogy Pettykó beugratta őt ebbe a dorgálásba.

Erre vonatkozólag Pettykó elmondotta, hogy a rektort később felvilágosította, hogy tulajdonképpen Várady Irénnek, mint esküt nem tett napidíjasnak.

**nem lett volna szabad az indexbe
belejavítania, ez a jog egyedül a
questurát illeti meg.**

Ezért kapott, helyesen, dorgálást.

Taiszer János szobrász és városi napidíjas Soóky privát életére vonatkozólag tett vallomást. Kijelentette, hogy művészember és memoriája már rossz. Elmondotta, hogy egyizben Soóky meghívta őt egy kávéházba, a végén nem tudott fizetni és amikor a zsebében keresgélt pénz után, a pincér gúnyos és bántó

megjegyzést tett. Megfogadta ekkor, hogy többet nem megy el Soókyval, mert nagyon kellemtelen volt az eset.

**Éles összetűzés keletkezett ezután
az elnök és a vádlott között.**

A vádlott azt kérdezte a tanutól, hogy ezt az esetet mikor mondotta el Pettykónak, az elnök azonban nem engedte meg erre a kérdésre a feleletet.

— Nem firtattuk azt sem, hogy a vádlott mindegyik tanuval keresett érintkezést, sőt ma is kijelentette, hogy ezután is fel fogja keresni a tanukat és velük beszélni fog, — mondotta az elnök.

— Semmiségi panaszt jelentek be, — válaszolta Lázár a kérdés megtiltása miatt, de azért is, mert az elnök megsértett, amikor azt állította, hogy én a tanukkal érintkeztem

— Ön mondotta, nem én! — felelte az elnök — és figyelmeztetem, hogy másképp viselkedjen a bírósággal szemben!

Lázár az elnöki figyelmeztetés és rendreutasítás ellen is semmiségi panaszt jelentett be.

Várnai Dezső nyomdaigazgató vallomása után a tárgyalás folytatását délutánra halasztották.

A délutáni tárgyaláson

hallgatták ki Várady Irént, akinek neve gyakran szerepelt a per során. Részletes vallomást tett. Elmondotta, hogy ő volt megbízva a lakások átalakításának ellenőrzésével, amelyet egyébként a gazdasági hivatal műszaki osztálya, az államépítészeti hivatal és a kultuszminiszter kiküldöttjei is ellenőriztek. A lakásban ugyan nem járt, de kívülről látta, hogy Pettykó fürdőszobája mellé egy heverőt rendeztek be. Azt is vallotta a tanu, hogy a függőfolyosó meghosszabbítása nélkül is lehetett volna Pettykó lakásának bejáratot készíteni.

Ekkor a tanu elé tárták három szakértőelemmel rendelkező tanu vallomását, amely szerint a függőfolyosó meghosszabbítására szükség volt, a tanu ennek ellenére fenntartotta véleményét. A minősítésre vonatkozó dolgoknál elmondotta, hogy mik voltak azok az ügyek, amelyek miatt Pettykó nehezíthet rá. Kijelentette, hogy ennek tulajdonítja azt, hogy a rektor által aláírt minősítése nem volt kedvező.

Pettykó János elébetárta a szolgálati szabályzatot, amelyből kitűnt, hogy napidíjast nem szoktak minősíteni és hogy ez a táblázat nem is a személyi osztályhoz, hanem a számvevőséghez ment fel. A tanu elismerte, hogy ez a táblázat rangsor megállapítás lehetett és nem minősítés. Elmondotta, hogy nem köszönt Pettykónak, de a questornak sem köszönt, mert az is megsértette őt. A rektor ebben az ügyben átirat a karhoz azzal, hogy figyelmeztessék a tisztviselőket a magasabb tisztviselőkkel szemben az udvariassági szabályok betartására. Kogutowitz dékán ezt a rektori intelmet azzal olvasta fel előtte, hogy ne mosolyogjon rajta.

Vallomása végén elébe tárták, hogy a rektor hivatal alkalmazottainak esküvel megerősített vallomása szemben áll az ő vallomásával, mire a tanu kijelentette, hogy ennek ellenére fenntartja vallomását.

Szombaton reggel folytatják a tanuk kihallgatását.

Özv. Imri Ferencné a maga és családja nevében fájdalomtól mélyen lesújtva jelenti, hogy szerencsétlenül járt férje

IMRI FERENC

45 éves korában rövid szenvedés után csütörtökön reggel elhunyt. Drága halottunk holttestét folyó hó 18-án, szombaton délután fél 4-kor kísérik utolsó útjára a közkörház halottas házából.

Aldás és béke hamvaikra!